

РЕШЕНИЕ

№ 18308

гр. София, 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 29.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2558** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Образувано е по жалба от Д. С. Р., срещу мълчалив отказ на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД за предоставяне на Договор за кредит № CARU-17744686/09.03.2020, сключен с „ПНБ Париба“ ЕАД.

В жалбата се твърди, че оспорения отказа е незаконосъобразен. Счита, че дружеството, в качеството му на администратор на лични данни, е било длъжно да предостави искания документ, който обективира самите данни. Твърди, че без да му бъде предоставен няма как да установи дали личните му данни се обработват правомерно.

Ответникът - „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, чрез процесуалния си представител, в депозирани писмени бележки, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена е изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Между оспорващия Д. С. Р. и „БНП Париба“ ЕАД е сключен договор за потребителски кредит № CARU-17744686/09.03.2020г. по силата на договор за цесия, вземането е прехвърлено на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД.

Производството пред административния орган е образувано по заявление от 05.03.2025г. от Д. Р., с искане да му бъде предоставено копие от договор за кредит с „БНП Париба“ ЕАД.

В срока за произнасяне не е последвало произнасяне.

На 20.03.2025г. е последвал отговор на така подаденото заявление, с което са направени съответните разяснения на заявителя, касаещи личните му данни, но не е представен искания документ, с което на практика се формира отказ.

От така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

На първо място съдът следва да отбележи, че оспорването е насочено срещу мълчалив отказ, който е последван от изрично произнасяне, макар и след предвидения срок. Постановеното писмо от 20.03.2025г. е действителен административен акт и подлежи на обжалване на общо основание, поради което жалбата следва да се приеме като подадена срещу него, какъвто смисъл е т.8 от Постановление № 4/22.09.1976г. по гр.д.№ 2/1976г. на Пленума на Върховния съд.

По изложените съображения съдът приема, че оспорването е упражнено от надлежна страна - адресат на акта, насочено срещу подлежащ на оспорване акт и в срок, поради което е допустимо. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Процесното писмо е издадено от компетентен административен орган-администратор на лични данни, в предвидената форма, доколкото същата позволява да се разбере волята на органа и неговите съображения и при липса на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила като спор по тези въпроси между страните няма.

Оспорвания акт обаче е постановен в противоречие с материалноправните разпоредби.

Между страните не е спорно, че между жалбоподателя и „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, са налице облигационни отношения, възникнали по силата на договор за цесия, като оспорващият е субект, чиито лични данни са обработвани от дружеството – ответник и в това си качество има право на достъп до обработваните му от администратора лични данни, съгласно чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент 2016/679).

Не се спори, че ответникът попада в хипотезата на определението по чл.4, т.7 от Регламент 2016/679, съгласно която "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

Предвид горното, за ответното дружество, като администратор на лични данни, е съществувало нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от жалбоподателя искане, като с оглед разпоредбата на чл.12, §3 от Регламент 2016/679, информацията относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15-22, е следвало да бъде предоставена без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. Именно в този срок администраторът на лични данни се е произнесъл по искането, като с непредставянето искания документ, носещ личните данни се е формирал отказ.

Спорният по делото въпрос е дали при отправено искане на основание чл.15 и чл.20 от Регламент (ЕС) 2016/679 за предоставяне на информацията относно обработването на лични данни, администраторът на лични данни дължи предоставяне и на самите носители на тези данни.

Според чл. 4, параграф 1 от Регламент 2016/679, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор

като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице“.

Съгласно чл. 4, параграф 2 от Регламент 2016/679, „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Според §1 на чл.12 от Регламент 2016/679, „администраторът предприема необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация по членове 13 и 14 и на всякаква комуникация по членове 15—22 и член 34, която се отнася до обработването, на субекта на данните в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език, особено що се отнася до всяка информация, конкретно насочена към деца. Информацията се предоставя писмено или по друг начин, включително, когато е целесъобразно, с електронни средства. Ако субектът на данните е поискал това, информацията може да бъде дадена устно, при положение че идентичността на субекта на данните е доказана с други средства“, а с чл.12, параграф 2 от Регламент 2016/679 е вменено задължение на администратора на лични данни да съдейства за упражняването на правата на субекта на данните по членове 15—22.

Според разпоредбата на чл.15, §1 от Регламент 2016/679 субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: целите на обработването; съответните категории лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; правото на жалба до надзорен орган; когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последици от това обработване за субекта на данните.

Тълкуване на чл. 15, § 3, изр. първо от Регламента е дадено с Решение на СЕС от 4 май 2023 г. по дело C-487/2021 г., като е прието, че цитираната норма трябва да се тълкува в смисъл, че правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване, изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи или от извлечения от бази данни, които в частност съдържат посочените данни, ако предоставянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права, като се подчертава, че в това отношение трябва да се вземат предвид правата и свободите на други лица. В тази връзка и в съответствие с решението на СЕС, с оглед принципите на прозрачност и отчетност е необходимо администраторът на лични данни да предостави копие на документите, носители на лични данни

на заявителя, за да има възможност последният ефективно да упражни правата си и провери дали свързаните с него данни са точни и се обработват законосъобразно.

Следва да се посочи, че ограниченията за предоставяне на достъп до лични данни са посочени в чл. 23 ОРЗД. Доколкото в случая не са изтъкват доводи за национална сигурност, отбрана, обществена сигурност и останалите ограничения в чл. 23, § 1, букви „а“ – „з“ и „й“ ОРЗД, администраторът следва да съобрази единствено ограничението по чл. 23, § 1, буква „и“, предложение второ - а именно правата и свободите на трети лица и в частност да не предоставя достъп до личните данни на трети физически лица, ако се съдържат в исканите документи.

Отделно, разпоредбата на чл.15, §3 от Регламент (ЕС) 2016/679 следва да се тълкува и във връзка с чл.8, §2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, според който всеки има право на достъп до събраните данни, отнасящи се до него.

В случая, жалбоподателят е отправил надлежно искане по чл. 37б от ЗЗЛД до дружеството, в качеството му на администратор на лични данни. Искането е свързано с упражняване на права по чл. 15 от Регламент 2016/679 и по силата на чл.15, §3 от Регламент 2016/679, администраторът е длъжен да предостави копие от обработваните от него лични данни на заявителя.

Доводите на ответника за липса на законова регламентация към момента за заявлението, в частност Закона за лицата, обслужващи кредити купуващи кредити, касаеща снабдяването с копия от договори не се споделя от съда.

Според т. 21 от Решение от 04.05.2023 г. на СЕС по дело C-487/21, F. F. V. O. D., доколкото в ОРЗД не е дадено определение на така използваното понятие "копие", следва да се отчете обичайното значение на това понятие което, съгласно заключението на генералния адвокат (т. 30), обозначава точната реплика или транскрипция на оригинал, затова просто общото описание на данните, които са в процес на обработка или препращането към категории лични данни не би отговаряло на това определение. В т. 23 от същото решение на СЕС е посочено, че употребата на израза "всяка информация" в определението на понятието "лични данни", залегнало в тази разпоредба, отразява целта на законодателя на Съюза да придаде широк смисъл на това понятие, което потенциално обхваща всякакъв вид информация, както обективна, така и субективна, под формата на становища или преценки, при условие че засяга съответното лице. В решението на СЕС се сочи също, че чл.15, §3, изр. първо от Регламент (ЕС) 2016/679 трябва да се тълкува в смисъл, че правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи или от извлечения от бази данни, които в частност съдържат посочените данни, ако предоставянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права, като в това отношение трябва да се вземат предвид правата и свободите на други лица.

В Решение от 22.06.2023 г. на СЕС по дело C-579/21, J. M. v. P. S, т. 45 е посочено, че широкото определение на понятието "лични данни" обхваща не само данните, събрани и съхранявани от администратора, но и всяка информация, резултат от обработване на лични данни, които засягат лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано. В точки 63- 66 от същото решение на СЕС се сочи следното: "Що се отнася по-конкретно до съобщаването на цялата тази информация чрез предоставянето на журналните файлове за разглежданите в главното производство операции по обработване, следва да се отбележи, че чл.15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД гласи, че администраторът "предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване". В това отношение Съдът вече е постановил, че така използваното понятие "копие" обозначава точната реплика или транскрипция на оригинал, затова просто

общото описание на данните, които са в процес на обработване или препращането към категории лични данни не би отговаряло на това определение. От текста на член 15, параграф 3, първо изречение от този регламент следва също, че задължението за съобщаване се свързва с личните данни, които са предмет на разглежданото обработване. Копието, което администраторът е длъжен да предостави, трябва да съдържа всички лични данни, които са в процес на обработване, да има всички характеристики, които позволяват на субекта на данните да упражни ефективно правата си по този регламент, и следователно да възпроизвежда изцяло и точно тези данни. За да се гарантира, че така предоставената информация е лесна за разбиране, както изисква чл.12, параграф 1 от ОРЗД във връзка със съображение 58 от този регламент, възпроизвеждането на извлечения от документи, и дори на цели документи, или на извлечения от бази данни, които в частност съдържат личните данни, които са в процес на обработване, може да се окаже задължително, ако ситуирането на обработваните данни в контекст е необходимо, за да се гарантира тяхната разбираемост. По-специално, когато лични данни са генерирани от други данни или когато такива данни са следствие от празни полета, т. е. няма насоки, които да разкриват информация за субекта на данните, контекстът, в който се обработват тези данни, е задължителен елемент, който позволява на субекта на данните да разполага с прозрачен достъп и разбираемо представяне на тези данни. "

В горния смисъл е и Решение от 26.10.2023 г. на СЕС по дело C-307/22, FT v. DW, т. 73-76, в което се казва: "Накрая, що се отнася до целите, преследвани с член 15 от ОРЗД той има за цел да укрепи и уточни правата на субектите на данни. Така предвиденото в тази разпоредба право на достъп трябва да позволи на субекта на данните да провери дали свързаните с него лични данни са точни и дали се обработват законосъобразно. Освен това копието от личните данни, които са в процес на обработване, което администраторът е длъжен да предостави съгласно чл.15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД, трябва да има всички характеристики, които позволяват на субекта на данните да упражни ефективно правата си по този регламент, и следователно трябва да възпроизвежда изцяло и точно тези данни. По-специално, за да се гарантира, че предоставената от администратора информация е лесна за разбиране, както изисква чл.12, параграф 1 от ОРЗД във връзка със съображение 58 от този регламент, възпроизвеждането на извлечения от документи, и дори на цели документи, които в частност съдържат личните данни в процес на обработване, може да се окаже задължително, ако ситуирането на обработваните данни в контекст е необходимо, за да се гарантира тяхната разбираемост. Ето защо правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване, изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи, които в частност съдържат посочените данни, ако представянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права. "

По тези съображения съдът приема, че оспорения отказ следва да бъде отменен и преписката изпратена на ответника за ново произнасяне при съобразяване указанията на съда, дадени в настоящото решение.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия сторените по делото разноски в размер на 465,11 евро, от които сумата от 46 евро адвокатско възнаграждение и 5.11 евро държавна такса, своевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от Д. С. Р., отказ на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, обективиран в писмо от 20.03.2025г. за предоставяне на Договор за кредит № CARU-17744686/09.03.2020, сключен с „ПНБ Париба“ ЕАД.

ВРЪЩА административната преписка на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД за ново произнасяне, съгласно дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Д. С. Р. направените по делото разноси в размер на 465,11 евро.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: